

Renter; er der ingen Mening i, at de udbetaler Tantieme til Driftsbestyrere og Stationsforstandere. Men dette, at Staten endnu betaler Renter for disse Baner, betyder i Virkeligheden, at de ikke er Privatforetagender i den Forstand, man gerne vil give det Udseende af. Lolland-Banen var paa sidste Finanslovsforslag ansat til 100,000 Kr., men fik ingen Ting, den behøvede ingenting. Ikke desto mindre har man i Aar paa Finanslovsforslaget foreslaaet, at den skal have 20,000 Kr. Jeg vil anbefale, at man stryger disse 20,000 Kr. Man kunde jo anvende dem til at stryge den lojrlige Tobaksskat for. Man kan derfor sige, at Synet paa, om de omtalte Baner er Privatforetagender eller ej, ændrer sig efter, hvad det drejer sig om. Naar det drejer sig om Løn- og Arbejdsregulativer, ja saa er det Privatforetagender, som Staten ikke kan blande sig i, men naar det drejer sig om Grundejere og Kapitalister, er Sagen en helt anden, saa er det ikke længere Privatforetagender.

Man henviser Banefunktionærerne til at klare sig ved Forhandling gennem deres Organisationer, og det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe) gjorde sig i Fjor til Talsmand for, at saadanne Forhandlinger nok kunde finde Sted, om end ganske vist ikke under de Former, hvorunder Forhandlinger almindeligvis finder Sted. Det lader ogsaa til, at man i den Banebestyrelse, hvor det ærede Medlem sidder som Driftsbestyrer, har gjort et Forsøg, men et Forsøg af en egen Art. Man sagde til Funktionærerne ved Horsens-Banerne, at hver Organisation skulde møde med to Mand til en Forhandling om deres Løn- og Arbejdsforhold. Denne Forhandling foregik paa den Maade, at de fik Foretræde, og saa blev der sagt til dem, at nu kunde de sige, hvad de ønskede. Da de saa havde fremført, hvad de ønskede, sagde Bestyrelsen: Tak, nu forlanger vi ikke mere, nu er den Forhandling forbi. Man sagde saa til dem, at der stod Middagsmad til dem ovre paa Hotel Skandinavien, Resten skulde Bestyrelsen nok besørge. Forhandlinger af den Art forekommer mig ikke at være af synderlig Betydning, det kan man ikke for Alvor kalde Forhandling. Men det er en saadan Forhandling, det ærede Medlem anser for at være ideel. Jeg nævner kun for Kuriositetens Skyld, at Bestyrelsen havde bestilt sin Middagsmad paa et andet Hotel, fordi den naturligvis ikke vilde risikere, at der under de frie Former ved Sammenspisningen skulde komme en vis Art Forhandling.

Maa jeg saa sige et Par Ord om Fripassene og den Forhandling, der har fundet Sted om dem. Forhandlingen om Fripassene har fundet Sted mellem Generaldirektoratet og Privatbanernes Fællesledelse, men der er ingen, der har spurgt Privatbanernes Organisationer om noget. Det fandt man vel var overflødigt. Privatbaneledelsen maatte vel bedst vide, hvorledes Privatbanefunktionærerne saa paa Fripassene. Fripassene er som bekendt blevet indskrænkede, og dette har vakt megen Beklagelse i Privatbanefunktionærenes Kreds. Og maa jeg sige med det samme, at den Maade, hvorpaa det er gjort, faar Privatbanefunktionærerne til at tro, at Fællesledelsen betragtede det som sin Opgave at lægge Privatbaneorganisationernes Ledelse Hindringer i Vejen for deres Frirejser. Jeg mener, at der i Virkeligheden er Grund for dette høje Ting, for det kommende Finansudvalg og for den højtærede Trafikminister til at se velvilligt paa det Andragende, der igen i Aar vil komme fra Privatbanefunktionærerne om at faa bevilget en Sum til en Kommission til Undersøgelse af deres Forhold. Det vil jeg igen i Aar sige, og jeg haaber, at Raabet ikke som tidligere skal komme til at lyde i Ørkenen.

Saa ønsker jeg at henvende et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister. Det er en lille Sag, men alligevel berører den mange Menneskers Ve og Vel. Jeg har paa Foranledning af rette Vedkommende rejst Spørgsmaal om at faa undersøgt Bundforholdene i Aarhusbugten under Hensyn til det formaalstjenlige i Udsættelse af Rødspætteyngel. Den højtærede Landbrugsminister har svaret mig velvillig et Par Gange og sagt, at disse Undersøgelser skulde blive foretagne. Saa vidt mig bekendt — og jeg har ikke ringe Kendskab i saa Henseende, jeg har min Viden fra Fiskerne selv i den Forening, for hvilken jeg har den Ære at være Næstformand — er disse Undersøgelser, som man har lovet velvillig at tage op, endnu ikke foretagne. Man mener vel i Biologisk Station, at der ikke er noget at undersøge, at Bundforholdene ikke egner sig for Rødspætteyngel. Jeg tror ikke derpaa. I Fortiden saa langt tilbage som til min Barndomstid — jeg er selv opfødt derovre — var der rigelig med Rødspættebestand i Aarhusbugten, og Bundforholdene er ikke i synderlig Grad forandrede siden den Tid. Derfor lyder der fra de Fiskere, for hvem det er noget af en Livssag, Krav om, at Undersøgelserne maa blive foretagne, og at der, hvis de falder heldigt ud, hvad de ved-